

istit. In Simplici Polyarchico Statu; aut pauci Optimates, aut verò Populus, ejusve major pars, Rempublicam administrat: ibi Aristocratia, hîc autem Democratia censetur. In Statu Mixto, Regis, Optimatum, & Populi implicata vis est; Regibusque sua dignitas, Optimatibus sua potentia, & populo legitima libertas conservatur. Nicolaus Machiavellus, *Disputat. de Republic. libr. 1. cap. 2. & vide me libr. 1. Politicor. cap. 8.*

III. Ab Imperantium numero, meritò sumimus distinctionem Rerumpublicarum: cum ob conspicuitatem; tum quia Respublica gubernatio est summæ potestatis, quæ in personis requiescit. Ergò quando variant secundum numerum personæ: necesse quoque est Rempublicam variari: Ita ut Aristoteles vapulet rectè, qui hîc à Platone, aliisque dissentit, ac à regentium conditione & fine, petit separationem: *libr. 3. politicor. cap. 5.* Oligarchiamq; & Democratiam, per paupertatem atque divitias distinguit: nullo vel paucitatis, vel multitudinis habito respectu. Contra quam opinionem disputant Bodinus, *libr. 2. de Republ. cap. ult. num. 233.* Henningus Arnisæus, *lib. 1. doctrin. politic. cap. 7. fol. 148. & c.* Franciscus Piccolominæus in *philosoph. de morib. grad. 10. cap. 8.* Johannes Calvinus, aliàs Kahl, in *not. ad libr. 4. politicor. Aristot. cap. 3.* Hêricus Vellstenius, in *centur. quæstion. politic. decad. 7. thes. 1.* Jacobus Martini, *centur. 1. quæstion. Philosophic. illustr. Disputat. 5. thes. 10.* Ac sanè, si Rerumpublicarum formas, bonorum ac malorum finibus metiremur, infinitas eas fore comperiremur. Quippè nam, si divitiæ & paupertas Reipublicæ efficiunt varietatem; quid obstat, quò minùs illud idem de reb. aliis sit concedendū: quæ eadē ratione ad Rempublicā spectant. Ut nempe alia sit forma, quando prudentes alia quando imprudentes, summæ potestatis participes existant. Sic enim & ipse Aristoteles *lib. 3. politicor. cap. 12.* contra eos, qui Magistratus ob divitias conferebant, argumentatur. Aliter uni soli inest gubernandi potestas, aliter diffunditur in aliquos tantum, aliter in universos; quod & ipse Aristoteles scribit, *lib. 3. politicor. cap. 6.* Divitiæ verò, aut paupertas, in communicatione Majestatis, nullam important diversitatem: licet ejusmodi fines, imperandi separant rationem; ut suo dicetur loco. Et cogitur itaque Aristotelem sequens confiteri; unius, paucorum, & omnium Imperia, specie haud differre. Paupertas etenim, quam Aristoteles constitutivam rationem status popularis ponit, inveniri potest in Monarchiâ: sicut de Hæbudum Regibus Solinus, *cap. 35.* scribit, eos paupertate ad justitiam exerceri. Potest item in Optimatibus reperiri: scilicet si Pelopidas & Epaminondas, cum sui similibus Aristocratiâ regant Thebanorum. Item in populo toto: ut fuit Status Lacedæmoniorum; quos Lycurgus pauperie æquali, ab avaritiâ & contentionibus super meo & tuo abducere volebat.

Porro